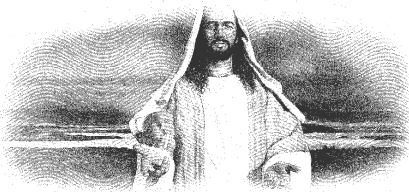

11. Ο ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΚΑΛΕΣΕ, «ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ ΜΟΙ»

ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Ἔξενον ὁμως δεν θέλουσιν ακολουθήσει, ἀλλά θέλουσι φύγει ἀπ' αὐτοῦ, διότι δεν γνωρίζουσι την φωνήν των ξένων.» Ἰωάννην 10/1' 5.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Ἰωάν. 10/1' 1-5, 16, Λουκ. 9/θ' 2, Ἀποκ. 14/ιδ' 6,7, Λουκ. 19/ιθ' 1-10, Πράξ. 26/κς' 11-27, Ἀποκ. 3/γ' 20.

Το 362 μ.Χ. ο Ρωμαίος αυτοκράτορας Ιουλιανός ξεκίνησε μία εκστρατεία για την αναβίωση της ειδωλολατρίας. Ο Χριστιανισμός εξαπλωνόταν με γρήγορους ρυθμούς σε όλη την αυτοκρατορία, γεγονός που ανησύχησε τους ειδωλολάτρες ηγέτες. Η συμβουλή του Ιουλιανού σε έναν από τους βασικούς ιερείς της ειδωλολατρίας, εκφράζει την ανησυχία του και μας εξηγεί εν μέρει την ταχεία εξάπλωση του Χριστιανισμού: «Νομίζω πως οι βέβηλοι Γαλιλαίοι (Χριστιανοί) παρατήρησαν ότι οι φτωχοί αμελήθηκαν από τους (ειδωλολάτρες) ιερείς, και αφιερώθηκαν στην φιλανθρωπία... Δεν υποστήριξαν μόνο τους δικούς τους φτωχούς αλλά και τους δικούς μας. Όλοι βλέπουν ότι οι δικοί μας δεν βοηθήθηκαν από εμάς.» Rodney Stark, *Cities of God*, σ. 31.

Οι Ρωμαίοι πίστευαν πως ο Χριστιανισμός θα αφανιζόταν με τον θάνατο του αρχηγού τους, του Ιησού Χριστού. Αντιθέτως, ακόμη και Ρωμαίοι πολίτες ακολουθούσαν τον Ιησού. Πώς εξήγησαν αυτό το «πρόβλημα»; Οι ακόλουθοι του Ιησού εκδήλωναν την αγάπη Του καλύπτοντας τις βασικές ανάγκες των ανθρώπων γύρω τους. Αυτό έκανε ο Ιησούς όσο ήταν στη γη, και αυτό κλήθηκαν να κάνουν και οι ακόλουθοί Του.

Και αυτός ήταν ο λόγος που έκανε πολλούς να ακολουθήσουν τον Ιησού.

Κυριακή 4 Σεπτεμβρίου

ΓΝΩΡΙΖΟΥΝ ΤΗ ΦΩΝΗ ΤΟΥ

Διαβάστε Ιωάν. 10/1' 1-5, 16. Πώς αυτά τα εδάφια δείχνουν πόσο σημαντικό είναι εμείς, ως αντιπρόσωποι του Ιησού, να έχουμε μία θετική σχέση αγάπης με τους ανθρώπους που θέλουμε να οδηγήσουμε σ' Εκείνον; Πώς μπορούμε να τους διδάξουμε να ακούνε την φωνή Του;

.....
Ο φίλος του φίλου είναι πιο δυνατός για να ελκύσει ανθρώπους στον Ιησού από ότι η κραυγή ενός ξένου. Όταν κάνουμε φίλους μάς εμπιστεύονται, ο Καλός Ποιμένας (Ιωάν. 10/1' 11,14) εργάζεται μέσα από εμάς για να βοηθήσουμε αυτούς τους ανθρώπους να ακούσουν, να γνωρίσουν, και να ακολουθήσουν την φωνή Του. Φυσικά, σημαντικό είναι πρώτα να γνωρίσουμε εμείς την φωνή του Ιησού πριν προσπαθήσουμε να την διδάξουμε στους άλλους. Χρειαζόμαστε την δοσμένη από τον Θεό ικανότητα διάκρισης για να μπορέσουμε να την ξεχωρίσουμε από την απατηλή φωνή του Σατανά. Δεν πρέπει ποτέ να ξεχνάμε την ύπαρξη της Μεγάλης Διαμάχης και ότι έχουμε έναν εχθρό που προσπαθεί με όλες του τις δυνάμεις να αποτρέψει τους ανθρώπους από το να αποκτήσουν μία σώζουσα σχέση με τον Ιησού. Μπορούμε να γίνουμε τα μέσα που θα βοηθήσουν τους ανθρώπους να γνωρίσουν την φωνή Του. Εκείνος μιλάει μέσω της φύσης (παρά τις καταστροφές που προκλήθηκαν από την Πτώση), μέσω της επιρροής του Αγίου Πνεύματος, μέσω θεοσεβών ανθρώπων, και μέσω του Λόγου Του. (Δείτε Ε. Χουάιτ, Β.Χ. σ. 69-75.) Όσο γνωρίζουμε και υπακούμε σ' αυτήν την φωνή, μπορούμε να βοηθήσουμε και τους άλλους. Το τελευταίο πράγμα που θέλουμε είναι να γίνουμε τυφλοί που οδηγούν τυφλούς (δείτε Ματθ. 15/ιε' 14). Γιατί ο Ιησούς έλκυε τόσο έντονα τους ανθρώπους προς Αυτόν; Επειδή η ανιδιοτελής προσφορά πάντοτε έλκει. Όταν παραμερίζουμε το εγώ και αφηνόμαστε στην υπηρεσία Του ώστε να ζήσει Εκείνος μέσα από εμάς, οι άλλοι θα ελκυστούν από την κλήση του Χριστού σε εμάς. Ως αντιπρόσωποι του Καλού Ποιμένα πρέπει να αντανakλούμε τα χαρακτηριστικά της διακονίας Του καθώς καλούμε τους ανθρώπους να Τον ακολουθήσουν. Η αυθεντικότητα του λόγου, καθώς και η ειλικρινής υπηρεσία που αντικατοπτρίζει την εξιλεωτική αγάπη του Ιησού, ανοίγει τα αυτιά εκείνων που υπηρετούμε και γκρεμίζει τα εμπόδια μεταξύ της εκκλησίας και της κοινωνίας.

ΣΚΕΨΗ: Πώς μπορείτε να βοηθήσετε τους άλλους να ακούσουν την φωνή του Ποιμένα;

Δευτέρα 5 Σεπτεμβρίου

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΖΗΤΑΜΕ

Διαβάστε Λουκ. 19/ιθ' 10, Μάρκ. 1/α' 17, Λουκ. 9/θ' 2 και Αποκ. 14/ιδ' 6,7. Τι κοινό έχουν όλα αυτά τα εδάφια; Τι μας λένε να κάνουμε;

.....

.....

Για χρόνια μία συνάθροιση Αντβεντιστών προσευχόταν, «Κύριε, σε παρακαλούμε φέρε τους ανθρώπους της τοπικής κοινωνίας στην εκκλησία Σου, σε Σένα» – σαν να είναι η εκκλησία ένας τεράστιος μαγνήτης που θα έλκυε ξαφνικά τους ανθρώπους. Είναι αλήθεια πως μερικές φορές οι άνθρωποι έρχονται στην εκκλησία αναζητώντας τον Θεό, χωρίς να έχουμε κάνει εμείς κάτι. Τι γίνεται όμως όταν τα χρόνια περνάνε και κανείς δεν έρχεται στην εκκλησία; Εάν απλώς μόνο προσευχόμαστε να έρθουν οι άνθρωποι, τότε δεν ακολουθούμε τη μέθοδο του Ιησού για την σωτηρία ψυχών. Εκείνος συναναστράφηκε, κοινωνικοποιήθηκε, και αναζήτησε ανθρώπους για να σώσει. «Δεν πρέπει να περιμένουμε οι ψυχές να έρθουν σε μας, εμείς πρέπει να τις αναζητήσουμε εκεί που βρίσκονται... Το ευαγγέλιο δεν θα φτάσει στα πλήθη αν εμείς δεν τους το φέρουμε.» Ε. Χουάιτ, Λ.Ζ. σ. 175.

Την ιδέα της αναζήτησης τη συναντάμε σε διάφορες μεταφορές:

1. Ο βοσκός αφήνει τα 99 πρόβατα για να ψάξει το ένα που έχει χαθεί (δείτε Ματθ. 18/ιη' 10-14). Ο Ιησούς λέει αυτήν την παραβολή στα πλαίσια της παρότρυνσής Του για την φροντίδα και την προσασσία των «μικρών τούτων» από την αμαρτία. Τα «μικρά» μπορεί να είναι παιδιά ή και οι νεοφώτιστοι Χριστιανοί. Εάν περιπλανούνται στον κόσμο, πρέπει όπως ο Ιησούς να τους αναζητήσουμε και με αγάπη να τους οδηγήσουμε πίσω σ' Αυτόν. Το μήνυμα εδώ είναι παρόμοιο με αυτό των παραπάνω εδαφίων: πρέπει να είμαστε πολλοί δραστήριοι στην αναζήτηση του απολωλός. Πρέπει να προσπαθούμε να τους προσεγγίσουμε. Σπάνια θα έρθει κάποιος να μας πει, «Δίδαξε με για τον Θεό, για τη σωτηρία και την αλήθεια», αυτό δεν είναι ο κανόνας αλλά η εξαίρεση.

2. «Μόνο η μέθοδος του Χριστού», για την προσέγγιση του απολωλός είναι ένα έργο που «δεν θα μείνει, δεν μπορεί να μείνει ατελεσφόρητο». Ε. Χουάιτ, Ζ.Υ. σ. 109. Μήπως εστιάζουμε μόνο στα «χαμηλά φρούτα», δηλαδή στους Χριστιανούς άλλων δογμάτων; Τι κάνουμε με τα «φρούτα που είναι ψηλά» - τους άθεους, τους Μουσουλμάνους, τους Εβραίους, τους Ινδουιστές, τους Βουδιστές και όλους τους υπόλοιπους; Δεν θα πρέπει να μοιραστούμε την πίστη

μας για τον Ιησού ακόμη και με εκείνους που έχουν διαφορετικές θρησκευτικές απόψεις;

Τρίτη 6 Σεπτεμβρίου

Η ΓΕΦΥΡΑ

Σε ορισμένες περιπτώσεις, η εκκλησία μπορεί να κάνει προγράμματα για την κοινωνία σε τομείς όπως, υγεία, οικογένεια, οικονομική διαχείριση, διαχείριση θυμού κ.α. Γεννάται όμως το ερώτημα: Ποια είναι η γέφυρα που θα τους φέρει στο στάδιο «Ακολουθεί μοι»; Ποιος είναι η γέφυρα; Η απάντηση είναι, Εμείς! «Το δυναμικότερο επιχείρημα για την επιτυχία του ευαγγελίου είναι ο Χριστιανός που αγαπά και αγαπιέται.» Ε. Χουάιτ, Ζ.Υ. σ. 443. Οι εκκλησίες που καταφέρνουν να έχουν επισκέπτες σε κάθε εκδήλωση και πρόγραμμα είναι ευλογημένες με μέλη που ειλικρινά αγαπάνε τον Θεό και θέλουν να αναπτύσσουν φιλίες που διαρκούν. Από την άλλη, τα μέλη της εκκλησίας που δεν είναι προσεκτικά στον τρόπο που προσεγγίζουν τους επισκέπτες ή που είναι αδιάφοροι απέναντί τους, μπορεί να έχουν αρνητική επιρροή στην προσπάθεια της εκκλησίας. «Ο Κύριος δεν εργάζεται τώρα για να φέρει πολλές ψυχές στην αλήθεια, εξαιτίας των μελών της εκκλησίας που δεν έχουν αναγεννηθεί αλλά και εξαιτίας εκείνων που αν και κάποτε είχαν αναγεννηθεί, τώρα έχουν ατονήσει πνευματικά. Πώς θα επηρεάσουν αυτά τα μέλη τους νεοκατήχητους; Δεν θα επηρεάσουν το Θεϊκό μήνυμα που ο λαός Του πρέπει να φέρει;» Ε. Χουάιτ, Testimonies for the Church, τομ. 6, σ. 371.

Διαβάστε Λουκ. 19/1θ' 1-10. Γιατί ο Ζακχαίος θεώρησε απαραίτητο να σκαρφαλώσει σ' ένα δέντρο για να δει τον Ιησού; Τι πνευματικά διδάγματα μπορούμε να πάρουμε από αυτήν την ιστορία;

.....
Φανταστείτε τι θα συνέβαινε εάν αυτοί που εμπόδιζαν την προσέλευσή του στον Ιησού, είχαν αντιληφθεί το ειλικρινές ενδιαφέρον του Ζακχαίου και είχαν προσκαλέσει οι ίδιοι αυτόν τον «αμαρτωλό» να πάει στον Σωτήρα. Εφόσον γνωρίζουμε την αγάπη και την χάρη του Θεού για αμαρτωλούς όπως εμείς, θα αναζητήσουμε με ζήλο εκείνους που βρίσκονται έξω στο πλήθος και τους λείπει το πνευματικό ανάστημα, ώστε με στοργή να τους οδηγήσουμε στον Χριστό.

ΣΚΕΨΗ: Πώς συμπεριφέρεστε στα νέα πρόσωπα της εκκλησίας; Πηγαίνετε να τους μιλήσετε ή τους αγνοείτε επειδή πιστεύετε πως κάποιος άλλος θα ενδιαφερθεί να τους βοηθήσει; Τι δείχνει η απάντησή σας για εσάς και για τι αλλαγές πρέπει να κάνετε;

Τετάρτη 7 Σεπτεμβρίου

Η ΕΝΤΟΛΗ

Ο Ιησούς και οι μαθητές Του θεράπευαν, και στη συνέχεια έστρεφαν την προσοχή των ανθρώπων στα αιώνια ζητήματα. (Δείτε Ε. Χουάιτ, Ζ.Υ. σ. 3.). Η μέθοδος του Ιησού για ευαγγελισμό ήταν να αγγίζει τους ανθρώπους σε σημεία όπου είχαν μεγαλύτερη ανάγκη. Αυτό είναι το ιατρικό ιεραποστολικό έργο. Ο Χριστός δεν έμενε ικανοποιημένος μόνο με την σωματική τους θεραπεία. Στόχος είναι η αιώνια ζωή. Το ιατρικό ιεραποστολικό έργο μπορεί να μη ξεκινήσει με εκείνους που ξέρουμε ότι ακολουθούν τον Ιησού, παρότι γνωρίζουμε ότι κάποια στιγμή θα γίνει και αυτό. Από την αγάπη μας για τους ανθρώπους θα θέλουμε να τους προσφέρουμε ό,τι ο Κύριος προσφέρει. Μπορεί όμως να πείτε, «Μπορώ να κάνω το πρώτο μέρος της μεθόδου του Ιησού, δεν μπορώ όμως να κάνω και το δεύτερο μέρος, της εντολής “Ακολουθεί μοι”. Δεν είναι το χάρισμά μου.» Εάν κάνετε το πρώτο μέρος θα εκπλαγείτε με το πόσο εύκολα μπορείτε να δώσετε την μαρτυρία σας για τον Ιησού – θα είναι τόσο φυσικό και εύκολο επειδή έχετε ήδη κάνει την «προεργασία» στο έδαφος της καρδιάς τους. Καθώς γνωρίζετε καλύτερα τα πρόσωπα που υπηρετείτε, ετοιμαστείτε για τις ευκαιρίες που παρουσιάζονται για να μοιραστείτε την πίστη σας και την μαρτυρία σας για τον Κύριο. Αναζητήστε ευκαιρίες να ανοίξετε πνευματικές συζητήσεις. Ρωτήστε τους νέους σας φίλους για την οικογένειά τους, το επάγγελμα και τις θρησκευτικές τους πεποιθήσεις. Έτσι, ανοίγετε το δρόμο για να δώσετε την προσωπική σας μαρτυρία. Για την ακρίβεια, οι προσωπικές μαρτυρίες είναι οι δυνατότερες μαρτυρίες γιατί είναι η πιο καλή μέθοδος. Δεν κηρύττετε, αλλά αισθάνονται ότι τους λέτε μία ιστορία, και όλοι πρέπει να έχουμε τη δική μας προσωπική ιστορία για το τι έκανε ο Ιησούς στη ζωή μας.

Διαβάστε Πράξ. 26/κς' 11-27 την προσωπική μαρτυρία του Παύλου στον βασιλιά Αγρίππα. Τι μπορούμε να μάθουμε από αυτήν, για το πώς να δώσουμε την μαρτυρία μας στους άλλους για τον Ιησού;

.....
Προσέξτε τα διάφορα στάδια. Ο Παύλος ανέφερε το πώς ήταν πριν γνωρίσει τον Κύριο. Στη συνέχεια αναφέρθηκε στην εμπειρία που τον άλλαξε, και τέλος είπε τι έκανε μετά ο Θεός στη ζωή του. Εκείνη τη στιγμή έκανε και την έκκληση.

ΣΚΕΨΗ: Ποια είναι η δική μας ιστορία με τον Ιησού και πώς μπορούμε να μάθουμε να την μοιραζόμαστε με τους άλλους;

Πέμπτη 8 Σεπτεμβρίου

«ΖΗΤΕΙΤΕ, ΚΑΙ ΘΕΛΕΤΕ ΕΥΡΕΙ»

Διαβάστε Αποκ. 3/γ' 20, Μαθ. 7/ζ' 7,8 και Ιωάν. 1/α' 12. Πώς συνδέονται αυτά τα εδάφια και ποια είναι η σημασία του να ζητάς και να βρίσκεις τον Κύριο;

.....

Σ' αυτά τα εδάφια βλέπουμε πως οι άνθρωποι πρέπει να αιτούν, να ζητούν και να είναι δεκτικοί ως προς τον Ιησού. Την ίδια στιγμή, στην Αποκ. 3/γ' 20 ο Ιησούς παρουσιάζεται να στέκεται και να χτυπά την πόρτα περιμένοντας να πάρει την άδεια για να μπει μέσα. Αυτές οι εικόνες δεν είναι αντιφατικές. Μέσω της δύναμης του Αγίου Πνεύματος, ο Κύριος εργάζεται στην καρδιά των ανθρώπων ελκύοντάς τους σ' Αυτόν, ακόμη κι αν αυτοί δεν έχουν επίγνωση ότι αυτό συμβαίνει. Συχνά αναζητούν κάτι που η ζωή δεν μπορεί να τους προσφέρει. Τι προνόμιο είναι αυτό που έχουμε, να μπορούμε να τους δείξουμε τη σωστή κατεύθυνση και να τους βοηθήσουμε να δουν τι είναι αυτό που αναζητούν. Το γεγονός είναι ότι μέσα από εμάς, ο Ιησούς μπορεί να χτυπήσει την «πόρτα» της καρδιάς των ανθρώπων της τοπικής κοινωνίας και όποιος «ανοίξει την πόρτα» και Τον δεχτεί, θα ευλογηθεί (Αποκ. 3/γ' 20, Ιωάν. 1/α' 12). Επίσης, ο Ιησούς καλεί τους ακολούθους Του να αιτήσουν, να ζητήσουν και να κτυπήσουν την πόρτα Του για να λάβουν «καλές δόσεις» της βασιλείας Του (Μαθ. 7/ζ' 7,8,11).

Μόλις το Άγιο Πνεύμα σας δείξει ότι κάποιος είναι έτοιμος να «ανοίξει την πόρτα» στον Χριστό, ρωτήστε, «Θέλεις να προσευχηθείς μαζί μου να λάβεις τον Ιησού Χριστό και να γίνεις μέλος της οικογένειάς Του;» Παρακάτω, δίνεται ένα υπόδειγμα προσευχής: «Κύριε, Ιησού Χριστέ, ξέρω ότι είμαι αμαρτωλός και χρειάζομαι τη συγχώρησή Σου. Πιστεύω ότι πέθανες για τις αμαρτίες μου. Θέλω να απαλλαγθώ από τις αμαρτίες μου. Σε προσκαλώ να έρθεις στην καρδιά και στη ζωή μου. Θέλω να σε εμπιστευτώ και να σε ακολουθήσω ως Κύριο και Σωτήρα μου. Στο όνομα του Ιησού, αμήν.» Χρειαζόμαστε την δοσμένη από τον Θεό ικανότητα διάκρισης για να καταλάβουμε πότε πρέπει να κάνουμε την κλήση. Ενώ υπάρχει ο κίνδυνος να είμαστε παρορμητικοί, την ίδια στιγμή υπάρχει και ο κίνδυνος να μην είμαστε αρκετά δραστήριοι. Ορισμένες φορές οι άνθρωποι χρειάζονται μία σταθερή και με αγάπη ώθηση για να επιλέξουν τον Κύριο. Έχουμε την ιερή ευθύνη να τους βοηθήσουμε να επιλέξουν μεταξύ της αιώνιας απώλειας και της αιώνιας ζωής.

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΜΕΛΕΤΗ:

Διαβάστε Ψαλμ. 77/οζ' 20, Ωσ. 11/ια' 4, Β' Κορ. 5/ε' 11-21. Διαβάστε Ε. Χουάιτ, Ζ.Υ. σ. 105-129, 442,443, Λ.Ζ. σ. 137-148, 161-166.

Κάποτε ήταν ένας νέος που αγαπούσε τον Κύριο και ήθελε να μιλήσει στους άλλους για τον Ιησού. Ήταν ένας χαρισματικός και δυναμικός μάρτυρας. Οι άνθρωποι χαίρονταν να τον ακούνε να μιλάει. Ωστόσο, υπήρχε ένα πρόβλημα: Φοβόταν να ζητήσει από τους ανθρώπους να αφοσιωθούν στον Ιησού. Αυτό εξέπληγτε τα άλλα μέλη γιατί σε όλα τα άλλα σημεία έδειχνε θαρραλέος, και τόσο πρόθυμος να μιλήσει ανοικτά για την πίστη του. Όταν τον ρώτησαν, είπε πως δεν ήταν αυτό το χάρισμά του. Του άρεσε να ρίχνει τον σπόρο, αλλά άφηνε στους άλλους τον θερισμό. Αργότερα όμως, ομολόγησε ότι αυτό που φοβόταν ήταν η απόρριψη. Πάντα αισθανόταν ότι ήταν ανεπαρκής μάρτυρας για τον Κύριο (πράγμα το οποίο είναι καλό), και γι' αυτό φοβόταν πως οι άνθρωποι δεν θα θέλανε να αφοσιωθούν στον Θεό αν τους ζητούσε να το κάνουν. Κάποια μέλη, του εξήγησαν πως η μαρτυρία δεν έχει να κάνει με εμάς, αλλά με τον Ιησού. Ποτέ δεν θα γίνουμε τέλειοι μάρτυρες. Ενώ μπορούμε με προσευχή και αγάπη να στρέφουμε τους ανθρώπους στον Ιησού, δεν μπορούμε να κάνουμε το έργο του Αγίου Πνεύματος, μέσω του Οποίου μόνο μπορεί να έρθει πνευματική αφύπνιση και αλλαγή. Εμείς μπορούμε να γίνουμε τα ανθρώπινα μόνο μέσα της αγάπης του Χριστού για τους άλλους.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ:

1. Τι θα λέγατε σε κάποιον που φοβάται να πει στους ανθρώπους να αφοσιωθούν στον Ιησού;
2. Διαβάστε Ιωάν. 1/α' 9. Πώς αυτό το εδάφιο μάς βοηθάει να καταλάβουμε ότι ο Ιησούς θέλει όλοι οι άνθρωποι να σωθούν;
3. Πόσο φιλική είναι η εκκλησία σας προς τους επισκέπτες; Τι θα μπορούσατε να βελτιώσετε στη στάση σας προς αυτούς;
4. Πότε ήταν η τελευταία φορά που κάποιος από τον δρόμο μπήκε στην εκκλησία; Πώς ανταποκρίθηκε το εκκλησίασμα;
5. Μοιραστείτε στην τάξη την προσωπική σας μαρτυρία πνευματικής αφύπνισης. Πώς θα μπορούσατε να την χρησιμοποιήσετε για μαρτυρία στους άλλους;